

Kinh Đại Bát Nhã Ba-la-mật-đa
(Trọn bộ 24 tập)

Hán dịch: Tam Tạng Pháp Sư Huyền Trang
Việt dịch: Hòa Thượng Thích Trí Nghiêm
Khảo dịch: Hòa Thượng Thích Thiện Siêu
Sàigòn - 1998

--- o0o ---

Tập 7
Quyển Thứ 158
Hội Thứ Nhất
Phẩm Sở Lường Công Đức
Thứ 30 – 56

Lại nữa, **Kiều Thi Ca!** Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân, vì kẻ phát tâm Vô thượng Bồ-đề tuyên nói An nhẫn Ba-la-mật-đa, tác lời như vậy: **Thiện nam tử!** Ngươi nên tu An nhẫn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán năm nhãn hoặc thường hoặc vô thường; chẳng nên quán sáu thần thông hoặc thường hoặc vô thường. Vì có sao? Vì năm nhãn, tự tánh năm nhãn không; sáu thần thông, tự tánh sáu thần thông không. Tự tánh năm nhãn đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh sáu thần thông đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức An nhẫn Ba-la-mật-đa. Đối An nhẫn Ba-la-mật-đa đây, năm nhãn chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được; sáu thần thông chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có năm nhãn thấy khá được, huống là có thường cùng vô thường kia. Nếu người năng tu an nhẫn như thế là tu An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: **Thiện nam tử!** Ngươi nên tu An nhẫn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán năm nhãn hoặc vui hoặc khổ; chẳng nên quán sáu thần thông hoặc vui hoặc khổ. Vì có sao? Vì năm nhãn, tự tánh năm nhãn không; sáu thần thông, tự tánh sáu thần thông không. Tự tánh năm nhãn đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh sáu thần thông đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức An nhẫn Ba-la-mật-đa. Đối An nhẫn Ba-la-mật-đa đây, năm nhãn chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được; sáu thần thông chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có năm nhãn thấy khá được, huống là có vui cùng khổ kia. Nếu người năng tu an nhẫn như thế là tu An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: **Thiện nam tử!** Ngươi nên tu An nhẫn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán năm nhãn hoặc ngã hoặc vô ngã; chẳng nên quán sáu thần thông hoặc ngã hoặc vô ngã. Vì có sao? Vì năm **nhãn**, tự tánh năm nhãn không; sáu thần thông, tự tánh sáu thần thông không. Tự tánh năm nhãn đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh sáu thần thông đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức An nhẫn Ba-la-mật-đa. Đối An nhẫn Ba-la-mật-đa đây, năm nhãn chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được; sáu thần thông chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có năm nhãn thấy khá được, huống là có ngã cùng vô ngã kia. Nếu người năng tu an nhẫn như thế là tu An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: **Thiện nam tử!** Ngươi nên tu An nhẫn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán năm nhãn hoặc tịnh hoặc bất tịnh; chẳng nên quán sáu thần thông hoặc tịnh hoặc bất tịnh. Vì có sao? Vì năm nhãn, tự tánh năm nhãn không; sáu thần thông, tự tánh sáu thần thông không. Tự tánh năm nhãn đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh sáu thần thông đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức An nhẫn Ba-la-mật-đa. Đối An nhẫn Ba-la-mật-đa đây, năm nhãn chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được; sáu thần thông chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có năm nhãn thấy khá được, huống là có tịnh cùng bất tịnh kia. Nếu người năng tu an nhẫn như thế là tu An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Kiều Thi Ca! Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này tác những thuyết đây, đây là tuyên nói chơn chánh An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Lại nữa, Kiều Thi Ca! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân, vì kẻ phát tâm Vô thượng Bồ-đề tuyên nói An nhẫn Ba-la-mật-đa, tác lời như vậy: Thiện nam tử! Người nên tu An nhẫn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán Phật mười lực hoặc thường hoặc vô thường; chẳng nên quán bốn vô sở úy, bốn vô ngại giải, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng hoặc thường hoặc vô thường. Vì có sao? Vì Phật mười lực, tự tánh Phật mười lực không; bốn vô sở úy, bốn vô ngại giải, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng; tự tánh bốn vô sở úy cho đến mười tám pháp Phật bất cộng không. Tự tánh Phật mười lực đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh bốn vô sở úy cho đến mười tám pháp Phật bất cộng đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức An nhẫn Ba-la-mật-đa. Đối An nhẫn Ba-la-mật-đa đây, Phật mười lực chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được; bốn vô sở úy cho đến mười tám pháp Phật bất cộng đều chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có **Phật mười lực** thấy khá được, huống là có thường cùng vô thường kia. Nếu người năng tu an nhẫn như thế là tu An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Người nên tu An nhẫn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán Phật mười lực hoặc vui hoặc khổ; chẳng nên quán bốn vô sở úy, bốn vô ngại giải, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng hoặc vui hoặc khổ. Vì có sao? Vì Phật mười lực, tự tánh Phật mười lực không; bốn vô sở úy, bốn vô ngại giải, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng, tự tánh bốn vô sở úy cho đến mười tám pháp Phật bất cộng không. Tự tánh Phật mười lực đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh bốn vô sở úy cho đến mười tám pháp Phật bất cộng đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức An nhẫn Ba-la-mật-đa. Đối An nhẫn Ba-la-mật-đa đây, Phật mười lực chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được; bốn vô sở úy cho đến mười tám pháp Phật bất cộng **đều** chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có Phật mười lực thấy khá được, huống là có vui cùng khổ kia. Nếu người năng tu an nhẫn như thế là tu An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Người nên tu An nhẫn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán Phật mười lực hoặc ngã hoặc vô ngã; chẳng nên quán bốn vô sở úy, bốn vô ngại giải, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng hoặc ngã hoặc vô ngã. Vì có sao? Vì Phật mười lực, tự tánh Phật mười lực không; bốn vô sở úy, bốn vô ngại giải, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng, tự tánh bốn vô sở úy cho đến mười tám pháp Phật bất cộng không. Tự tánh Phật mười lực đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh bốn vô sở úy cho đến mười tám pháp Phật bất cộng đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức An nhẫn Ba-la-mật-đa. Đối An nhẫn Ba-la-mật-đa đây, Phật mười lực chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được; bốn vô sở úy cho đến mười tám pháp Phật bất cộng đều chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có Phật mười lực thấy khá được, huống là có ngã cùng vô ngã kia. Nếu người năng tu an nhẫn như thế là tu An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Người nên tu An nhẫn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán Phật mười lực hoặc tịnh hoặc bất tịnh; chẳng nên quán bốn vô sở úy, bốn vô ngại giải, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng hoặc tịnh hoặc bất tịnh. Vì có sao? Vì Phật mười lực, tự tánh Phật mười lực không; bốn vô sở úy, bốn vô ngại giải, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng, tự tánh bốn vô sở úy cho đến mười tám pháp Phật bất cộng không. Tự tánh Phật mười lực đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh bốn vô sở úy cho đến mười tám pháp Phật bất cộng đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức An nhẫn Ba-la-mật-đa. Đối An nhẫn Ba-la-mật-đa đây, Phật mười lực chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được; bốn vô sở úy cho đến mười tám pháp Phật bất cộng đều chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có Phật mười lực thấy khá được, huống là có tịnh cùng bất tịnh kia. Nếu người năng tu an nhẫn như thế là tu An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Kiều Thi Ca! Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này tác những thuyết đây, đây là tuyên nói chơn chánh An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Lại nữa, Kiều Thi Ca! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân, vì kẻ phát tâm Vô thượng Bồ-đề tuyên nói An nhẫn Ba-la-mật-đa, tác lời như vậy: Thiện nam tử! Ngươi nên tu An nhẫn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán pháp vô vong thất hoặc thường hoặc vô thường, chẳng nên quán tánh hằng trụ xả hoặc thường hoặc vô thường. Vì có sao? Vì pháp vô vong thất, tự tánh pháp vô vong thất không; tánh hằng trụ xả, tự tánh tánh hằng trụ xả không. Tự tánh pháp vô vong thất đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh tánh hằng trụ xả đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức An nhẫn Ba-la-mật-đa. Đối An nhẫn Ba-la-mật-đa đây, pháp vô vong thất chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được; tánh hằng trụ xả chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có pháp vô vong thất thấy khá được, huống là có thường cùng vô thường kia. Nếu người năng tu an nhẫn như thế là tu An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu An nhẫn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán pháp vô vong thất hoặc vui hoặc khổ; chẳng nên quán tánh hằng trụ xả hoặc vui hoặc khổ. Vì có sao? Vì pháp vô vong thất, tự tánh pháp vô vong thất không; tánh hằng trụ xả, tự tánh tánh hằng trụ xả không. Tự tánh pháp vô vong thất đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh tánh hằng trụ xả đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức An nhẫn Ba-la-mật-đa. Đối An nhẫn Ba-la-mật-đa đây, pháp vô vong thất chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được; tánh hằng trụ xả chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có pháp vô vong thất thấy khá được, huống là có vui cùng khổ kia. Nếu người năng tu an nhẫn như thế là tu An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu An nhẫn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán pháp vô vong thất hoặc ngã hoặc vô ngã, chẳng nên quán tánh hằng trụ xả hoặc ngã hoặc vô ngã. Vì có sao? Vì pháp vô vong thất, tự tánh pháp vô vong thất không; tánh hằng trụ xả, tự tánh tánh hằng trụ xả không. Tự tánh pháp vô vong thất đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh tánh hằng trụ xả đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức An nhẫn Ba-la-mật-đa. Đối An nhẫn Ba-la-mật-đa đây, pháp vô vong thất chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được; tánh hằng trụ xả chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có pháp vô vong thất thấy khá được, huống là có ngã cùng vô ngã kia. Nếu người năng tu an nhẫn như thế là tu An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu An nhẫn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán pháp vô vong thất hoặc tịnh hoặc bất tịnh, chẳng nên quán tánh hằng trụ xả hoặc tịnh hoặc bất tịnh. Vì có sao? Vì pháp vô vong thất, tự tánh pháp vô vong thất không; tánh hằng trụ xả, tự tánh tánh hằng trụ xả không. Tự tánh pháp vô vong thất đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh tánh hằng trụ xả đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức An nhẫn Ba-la-mật-đa. Đối An nhẫn Ba-la-mật-đa đây, pháp vô vong thất chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được; tánh hằng trụ xả chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có pháp vô vong thất thấy khá được, huống là có tịnh cùng bất tịnh kia. Nếu người năng tu an nhẫn như thế là tu An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Kiều Thi Ca! Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này tác những thuyết đây, đây là tuyên nói chơn chánh An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Lại nữa, Kiều Thi Ca! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân, vì kẻ phát tâm Vô thượng Bồ-đề tuyên nói An nhẫn Ba-la-mật-đa, tác lời như vậy: Thiện nam tử! Ngươi nên tu An nhẫn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán nhất thiết trí hoặc thường hoặc vô thường; chẳng nên quán đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí hoặc thường hoặc vô thường. Vì có sao? Vì nhất thiết trí, tự tánh nhất thiết trí không; đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí, tự tánh đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí không. Tự tánh nhất thiết trí đây tức chẳng phải tự tánh; tự tánh đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức An nhẫn Ba-la-mật-đa. Đối An nhẫn Ba-la-mật-đa đây, nhất thiết trí chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được; đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí đều chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có nhất thiết trí thấy khá được, huống là có thường cùng vô thường kia. Nếu người năng tu an nhẫn như thế là tu An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu An nhẫn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán nhất thiết trí hoặc vui hoặc khổ; chẳng nên quán đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí hoặc vui hoặc khổ. Vì có sao? Vì nhất thiết trí, tự tánh nhất thiết trí không; đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí, tự tánh đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí không. Tự tánh nhất thiết trí đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức An nhẫn Ba-la-mật-đa. Đối An nhẫn Ba-la-mật-đa đây, nhất thiết trí chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được; đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí đều chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có **nhất thiết** trí thấy khá được, huống là có vui cùng khổ kia. Nếu người năng tu an nhẫn như thế là tu An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu An nhẫn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán nhất thiết trí hoặc ngã hoặc vô ngã; chẳng nên quán đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí hoặc ngã hoặc vô ngã. Vì có sao? Vì nhất thiết trí, tự tánh nhất thiết trí không; đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí, tự tánh đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí không. Tự tánh nhất thiết trí đây tức chẳng phải tự tánh; tự tánh đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức An nhẫn Ba-la-mật-đa. Đối An nhẫn Ba-la-mật-đa đây, nhất thiết trí chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được; đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí đều chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có nhất thiết trí thấy khá được, huống là có ngã cùng vô ngã kia. Nếu người năng tu an nhẫn như thế là tu An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu An nhẫn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán nhất thiết trí hoặc tịnh hoặc bất tịnh; chẳng nên quán đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí hoặc tịnh hoặc bất tịnh. Vì có sao? Vì nhất thiết trí, tự tánh nhất thiết trí không; đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí, tự tánh đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí không. Tự tánh nhất thiết trí đây tức chẳng phải tự tánh; tự tánh đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức An nhẫn Ba-la-mật-đa. Đối An nhẫn Ba-la-mật-đa đây, nhất thiết trí chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được; đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí đều chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có nhất thiết trí thấy khá được, huống là có tịnh cùng bất tịnh kia. Nếu người năng tu an nhẫn như thế là tu An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Kiều Thi Ca! Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này tác những thuyết đây, đây là tuyên nói chơn chánh An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Lại nữa, Kiều Thi Ca! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân, vì kể phát tâm Vô thượng Bồ-đề tuyên nói An nhẫn Ba-la-mật-đa, tác lời như vậy: Thiện nam tử! Ngươi nên tu An nhẫn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán tất cả đà-la-ni môn hoặc thường hoặc vô thường; chẳng nên quán tất cả tam-ma-địa môn hoặc thường hoặc vô thường. Vì có sao? Vì tất cả đà-la-ni môn, tự tánh tất cả đà-la-ni môn không; tất cả tam-ma-địa môn, tự tánh tất cả tam-ma-địa môn không. Tự tánh tất cả đà-la-ni môn đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh tất cả tam-ma-địa môn đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức An nhẫn Ba-la-mật-đa. Đối An nhẫn Ba-la-mật-đa đây, **tất cả** đà-la-ni môn chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được; tất cả tam-ma-địa môn chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có tất cả đà-la-ni môn thấy khá được, huống là có thường cùng vô thường kia. Nếu người năng tu an nhẫn như thế là tu An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu An nhẫn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán tất cả đà-la-ni môn hoặc vui hoặc khổ; chẳng nên quán tất cả tam-ma-địa môn hoặc vui hoặc khổ. Vì có sao? Vì tất cả đà-la-ni môn, tự tánh tất cả đà-la-ni môn không; tất cả tam-ma-địa môn, tự tánh tất cả tam-ma-địa môn không. Tự tánh tất cả đà-la-ni môn đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh tất cả tam-ma-địa môn đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức An nhẫn Ba-la-mật-đa. Đối An nhẫn Ba-la-mật-đa đây, tất cả đà-la-ni môn chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được; tất cả tam-ma-địa môn chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có tất cả đà-la-ni môn thấy khá được, huống là có vui cùng khổ kia. Nếu người năng tu an nhẫn như thế là tu An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu An nhẫn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán tất cả đà-la-ni môn hoặc ngã hoặc vô ngã; chẳng nên quán tất cả tam-ma-địa môn hoặc ngã hoặc vô ngã. Vì có sao? Vì tất cả đà-la-ni môn, tự tánh tất cả đà-la-ni môn không; tất cả tam-ma-địa môn, tự tánh tất cả tam-ma-địa môn không. Tự tánh tất cả đà-la-ni môn đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh tất cả tam-ma-địa môn đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức An nhẫn Ba-la-mật-đa. Đối An nhẫn Ba-la-mật-đa đây, tất cả đà-la-ni môn chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được; tất cả tam-ma-địa môn **đều** chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có tất cả đà-la-ni môn thấy khá được, huống là có ngã cùng vô ngã kia. Nếu người năng tu an nhẫn như thế là tu An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu An nhẫn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán tất cả đà-la-ni môn hoặc tịnh hoặc bất tịnh; chẳng nên quán tất cả tam-ma-địa môn hoặc tịnh hoặc bất tịnh. Vì có sao? Vì tất cả đà-la-ni môn, tự tánh tất cả đà-la-ni môn không; tất cả tam-ma-địa môn, tự tánh tất cả tam-ma-địa môn không. Tự tánh tất cả đà-la-ni môn đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh tất cả tam-ma-địa môn đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức An nhẫn Ba-la-mật-đa. Đối An nhẫn Ba-la-mật-đa đây, tất cả đà-la-ni môn chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được; tất cả tam-ma-địa môn **đều** chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có tất cả đà-la-ni môn thấy khá được, huống là có tịnh cùng bất tịnh kia. Nếu người năng tu an nhẫn như thế là tu An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Kiều Thi Ca! Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này tác những thuyết đây, đây là tuyên nói chơn chánh An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Lại nữa, Kiều Thi Ca! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân, vì kể phát tâm Vô thượng Bồ-đề tuyên nói An nhẫn Ba-la-mật-đa, tác lời như vậy: Thiện nam tử! Ngươi nên tu An nhẫn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán Dự lưu hướng Dự lưu quả hoặc thường hoặc vô thường; chẳng nên quán Nhất lai hướng Nhất lai quả, Bất hoàn hướng Bất hoàn quả, A-la-hán hướng A-la-hán quả hoặc thường hoặc vô thường. Vì có sao? Vì Dự lưu hướng Dự lưu quả, tự tánh Dự lưu hướng Dự lưu quả không; Nhất lai hướng Nhất lai quả, Bất hoàn hướng Bất hoàn quả, A-la-hán hướng A-la-hán quả, tự tánh Nhất lai hướng cho đến A-la-hán quả không. Tự tánh Dự lưu hướng Dự lưu quả đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh Nhất lai hướng cho đến A-la-hán quả đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức An nhẫn Ba-la-mật-đa. Đối An nhẫn Ba-la-mật-đa đây, Dự lưu hướng Dự lưu quả chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được; Nhất lai hướng cho đến A-la-hán quả **đều** chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có Dự lưu hướng thấy khá được, huống là có thường cùng vô thường kia. Nếu người năng tu an nhẫn như thế là tu An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu An nhẫn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán Dự lưu hướng Dự lưu quả hoặc vui hoặc khổ; chẳng nên quán Nhất lai hướng Nhất lai quả, Bất hoàn hướng Bất hoàn quả, A-la-hán hướng A-la-hán quả hoặc vui hoặc khổ. Vì có sao? Vì Dự lưu hướng Dự lưu quả, **tự** tánh Dự lưu hướng Dự lưu quả không; Nhất lai hướng Nhất lai quả, Bất hoàn hướng Bất hoàn quả, A-la-hán hướng A-la-hán quả, tự tánh Nhất lai hướng cho đến A-la-hán quả không. Tự tánh Dự lưu hướng Dự lưu quả đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh Nhất lai hướng cho đến A-la-hán quả đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức An nhẫn Ba-la-mật-đa. Đối An nhẫn Ba-la-mật-đa đây, Dự lưu hướng Dự lưu quả chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được; Nhất lai hướng cho đến A-la-hán quả **đều** chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có Dự lưu hướng thấy khá được, huống là có vui cùng khổ kia. Nếu người năng tu an nhẫn như thế là tu An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu An nhẫn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán Dự lưu hướng Dự lưu quả hoặc ngã hoặc vô ngã; chẳng nên quán Nhất lai hướng Nhất lai quả, Bất hoàn hướng Bất hoàn quả, A-la-hán hướng A-la-hán quả hoặc ngã hoặc vô ngã. Vì có sao? Vì Dự lưu hướng Dự lưu quả, tự tánh Dự lưu hướng Dự lưu quả không; Nhất lai hướng Nhất lai quả, Bất hoàn hướng Bất hoàn quả, A-la-hán hướng A-la-hán quả, tự tánh Nhất lai hướng cho đến A-la-hán quả không. Tự tánh Dự lưu hướng Dự lưu quả đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh Nhất lai hướng cho đến A-la-hán quả đây

cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức An nhãn Ba-la-mật-đa. Đối An nhãn Ba-la-mật-đa đây, Dự lưu hướng Dự lưu quả chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được; Nhất lai hướng cho đến A-la-hán quả đều chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có Dự lưu hướng thấy khá được, hướng là có ngã cùng vô ngã kia. Nếu người năng tu an nhãn như thế là tu An nhãn Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu An nhãn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán Dự lưu hướng Dự lưu quả hoặc tịnh hoặc bất tịnh; chẳng nên quán Nhất lai hướng Nhất lai quả, Bất hoàn hướng Bất hoàn quả, A-la-hán hướng A-la-hán quả hoặc tịnh hoặc bất tịnh. Vì có sao? Vì Dự lưu hướng Dự lưu quả, tự tánh Dự lưu hướng Dự lưu quả không; Nhất lai hướng Nhất lai quả, Bất hoàn hướng Bất hoàn quả, A-la-hán hướng A-la-hán quả, tự tánh Nhất lai hướng cho đến A-la-hán quả không. Tự tánh Dự lưu hướng Dự lưu quả đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh Nhất lai hướng cho đến A-la-hán quả đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức An nhãn Ba-la-mật-đa. Đối An nhãn Ba-la-mật-đa đây, Dự lưu hướng Dự lưu quả chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được; Nhất lai hướng cho đến A-la-hán quả đều chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có Dự lưu hướng thấy khá được, hướng là có tịnh cùng bất tịnh kia. Nếu người năng tu an nhãn như thế là tu An nhãn Ba-la-mật-đa.

Kiều Thi Ca! Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này tác những thuyết đây, đây là tuyên nói chơn chánh An nhãn Ba-la-mật-đa.

Lại nữa, Kiều Thi Ca! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân, vì kẻ phát tâm Vô thượng Bồ-đề tuyên nói An nhãn Ba-la-mật-đa, tác lời như vậy: Thiện nam tử! Ngươi nên tu An nhãn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán Độc giác Bồ-đề hoặc thường hoặc vô thường. Vì có sao? Vì **tất cả** Độc giác Bồ-đề, tự tánh **tất cả** Độc giác Bồ-đề không. Tự tánh **tất cả** Độc giác Bồ-đề đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức An nhãn Ba-la-mật-đa. Đối An nhãn Ba-la-mật-đa đây, **tất cả** Độc giác Bồ-đề chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có Độc giác Bồ-đề khá được, hướng là có thường cùng vô thường kia. Nếu người năng tu an nhãn như thế là tu An nhãn Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu An nhãn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán **tất cả** Độc giác Bồ-đề hoặc vui hoặc khổ. Vì có sao? Vì **tất cả** Độc giác Bồ-đề, tự tánh **tất cả** Độc giác Bồ-đề không. Tự tánh **tất cả** Độc giác Bồ-đề đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức An nhãn Ba-la-mật-đa. Đối An nhãn Ba-la-mật-đa đây, **tất cả** Độc giác Bồ-đề chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có **tất cả** Độc giác Bồ-đề khá được, hướng là có vui cùng khổ kia. Nếu người năng tu an nhãn như thế là tu An nhãn Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu An nhãn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán **tất cả** Độc giác Bồ-đề hoặc ngã hoặc vô ngã. Vì có sao? Vì **tất cả** Độc giác Bồ-đề, tự tánh **tất cả** Độc giác Bồ-đề không. Tự tánh **tất cả** Độc giác Bồ-đề đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức An nhãn Ba-la-mật-đa. Đối An nhãn Ba-la-mật-đa đây, **tất cả** Độc giác Bồ-đề chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có **tất cả** Độc giác Bồ-đề khá được, hướng là có ngã cùng vô ngã kia. Nếu người năng tu an nhãn như thế là tu An nhãn Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu An nhãn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán Độc giác Bồ-đề hoặc tịnh hoặc bất tịnh. Vì có sao? Vì Độc giác Bồ-đề, tự tánh Độc giác Bồ-đề không. Tự tánh Độc giác Bồ-đề đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức An nhãn Ba-la-mật-đa. Đối An nhãn Ba-la-mật-đa đây, Độc giác Bồ-đề chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có Độc giác Bồ-đề thấy khá được, hướng là có tịnh cùng bất tịnh kia. Nếu người năng tu an nhãn như thế là tu An nhãn Ba-la-mật-đa.

Kiều Thi Ca! Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này tác những thuyết đây, đây là tuyên nói chơn chánh An nhãn Ba-la-mật-đa.

Lại nữa, Kiều Thi Ca! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân, vì kẻ phát tâm Vô thượng Bồ-đề tuyên nói An nhẫn Ba-la-mật-đa, tác lời như vậy: Thiện nam tử! Ngươi nên tu An nhẫn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát hoặc thường hoặc vô thường. Vì có sao? Vì tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát, tự tánh tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát không. Tự tánh tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức An nhẫn Ba-la-mật-đa. Đối An nhẫn Ba-la-mật-đa đây, tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát khá được, huống là có thường cùng vô thường kia. Nếu người năng tu an nhẫn như thế là tu An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu An nhẫn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát hoặc vui hoặc khổ. Vì có sao? Vì tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát, tự tánh tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát không. Tự tánh tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức An nhẫn Ba-la-mật-đa. Đối An nhẫn Ba-la-mật-đa đây, tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát khá được, huống là có vui cùng khổ kia. Nếu người năng tu an nhẫn như thế là tu An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu An nhẫn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát hoặc ngã hoặc vô ngã. Vì có sao? Vì tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát, tự tánh tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát không. Tự tánh tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát đây **tức** chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức An nhẫn Ba-la-mật-đa. Đối An nhẫn Ba-la-mật-đa đây, tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát khá được, huống là có ngã cùng vô ngã kia. Nếu người năng tu an nhẫn như thế là tu An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu An nhẫn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát hoặc tịnh hoặc bất tịnh. Vì có sao? Vì tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát, tự tánh tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát không. Tự tánh tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức An nhẫn Ba-la-mật-đa. Đối An nhẫn Ba-la-mật-đa đây, tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát khá được, huống là có tịnh cùng bất tịnh kia. Nếu người năng tu an nhẫn như thế là tu An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Kiều Thi Ca! Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này tác những thuyết đây, đây là tuyên nói chơn chánh An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Lại nữa, Kiều Thi Ca! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân, vì kẻ phát tâm Vô thượng Bồ-đề tuyên nói An nhẫn Ba-la-mật-đa, tác lời như vậy: Thiện nam tử! Ngươi nên tu An nhẫn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề hoặc thường hoặc vô thường. Vì có sao? Vì chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, tự tánh chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề không. Tự tánh chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức An nhẫn Ba-la-mật-đa. Đối An nhẫn Ba-la-mật-đa đây, chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề khá được, huống là có thường cùng vô thường kia. Nếu người năng tu an nhẫn như thế là tu An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu An nhẫn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề hoặc vui hoặc khổ. Vì có sao? Vì chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, tự tánh chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề không. Tự tánh chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức An nhẫn Ba-la-mật-đa. Đối An nhẫn Ba-la-mật-đa đây, chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề khá được, huống là có vui cùng khổ kia. Nếu người năng tu an nhẫn như thế là tu An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Người nên tu An nhẫn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề hoặc ngã hoặc vô ngã. Vì có sao? Vì chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, tự tánh chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề không. Tự tánh chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức An nhẫn Ba-la-mật-đa. Đối An nhẫn Ba-la-mật-đa đây, chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề chẳng khá được, vô ngã kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề khá được, huống là có ngã cùng vô ngã kia. Nếu người năng tu an nhẫn như thế là tu An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Người nên tu An nhẫn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề hoặc tịnh hoặc bất tịnh. Vì có sao? Vì chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, tự tánh chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề không. Tự tánh chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức An nhẫn Ba-la-mật-đa. Đối An nhẫn Ba-la-mật-đa đây, chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề khá được, huống là có tịnh cùng bất tịnh kia. Nếu người năng tu an nhẫn như thế là tu An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Kiều Thi Ca! Các thiện nam tử, thiện nữ nơn này tác những thuyết đây, đây là tuyên nói chơn chánh An nhẫn Ba-la-mật-đa.

--- o0o ---